

VALÉRIE A TÝDEN DIVŮ

Poetická adaptace studentů
Střední školy Waldorfského lycea Praha
podle knihy Vítězslava Nezvala

22. 12. 2023

16.00 a 19.00 hodin

v areálu bývalé továrny Pérovna Hostivař

PROLOG

„Dítě, pozor na náušnice.

Ale, co když jen sníš, milá?

Nadechni se, budeš potřebovat mnoho sil.

Vytrvej.

Stala ses ženou, v sedmnácti letech, stejně jako tvá matka.

Lampa ti osvětluje nový svět, vstoupíš?

Lampa ti osvětluje dva muže, ustoupíš?

Víš, co je to rozkoš, panno? Všelicos se změní. Budeš snít, když budeš bdít a bdít, když snít.

Celý svět je naruby, nejbližší okolí se tak promění,

až si budeš pokládat otázku, jestli nejsou jen stín.

Vytrvej.

Budeš znechucena, budeš zamilována. Zachrániš a budeš zachráněna.

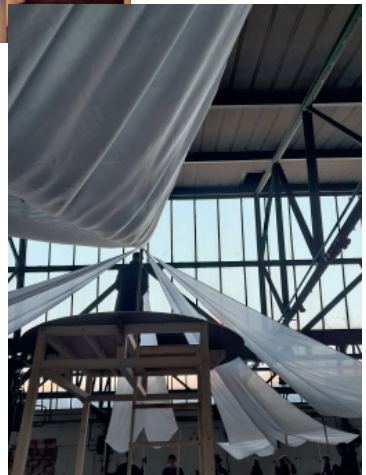
Zachrániš a budeš zneuctěna. Nadechni se, budeš potřebovat mnoho sil.

Snílku, snílku, sníš?

Vstávej přece.“

Alena P.

POSTAVY A OBSAZENÍ

Valérie: Ronja Drew, Anna Marie Hlaváčková, Julie Holubcová, Šimona Kukanová, Johanka Svobodová, Ema Šmídová, Berenika Žáková

Orlík: Jan Pavlů, Václav Podrazil

Tchoř, Misionář (konstábl): Hynek Holub, Daniel Kingham, Šimon Kuželka,

Gracián: Matouš Mach

Babička: Magda Čaplyginová, Ema Francová, Alena Paloušová, Alžběta Viktorie Poláková, Anna Stupková, Nicol Štorková, Karolína Rezeková, Majda Řezáčová

Zaříkávačka: Alena Špičková

Statkářka Hedvika: Vanda Jindáčková

Statkář: Matouš Mach

Babka, maminka: Majda Řezáčová

Kočí Ondřej: David Vosáhlo

***

Hudba: Johanka Svobodová, Anna Stupková, Berenika Žáková, Adam Cejnar, Samuel Pokorný, Julie Holubcová, David Vosáhlo

Hudební koncepce: Adam Cejnar, Berenika Žáková

Kostýmy a scénografie: Majda Řezáčová

Propagace: Alena Paloušová, Jitka Ferencová, Jana Procházková

Režijní a scénografická koncepce: Jan Polívka

Herecká spolupráce: Sylwia Polívková

Dramaturgie: Jitka Ferencová

Texty: Anna Marie Hlaváčková, Alena Paloušová

Catering : Fabián Richter, Amálie Pilátová

Koncepční vedení: Petra Chotěborská a Filip Gundlach

Produkce: Waldorfské lyceum, třída a rodiče IV. ročníku

SHRNUTÍ DĚJE

Valérii v pátek večer probudí hluk, Tchoř a Orlík se vloupali do kurníku. Tchoř zardousí slepice, jejichž krev se živí a Orlík ukradne Valerii její náušnice. Do městečka přijíždějí misionáři. Jeden z nich, Gracián, se má ubytovat v domě, kde bydlí Valérie se svou babičkou Elzou. Tchoř, poté co promlouvá k pannám z městečka a zabývá se na čas Orlíka, provede Valerii rozlehlým sklepením pod jejím domem. Orlík se opět setkává s Valérií a varuje ji před Tchořem. Mezitím se Tchoř zjeví babičce, ukáže se, že je její dávnou láskou. Nabídne Elze věčné mládí výměnou za její dům. Zázračnou proměnu chce provést na svatbě místního statkáře. Po večeři se misionář Gracián pokouší Valerii znásilnit, ta spolkne kuličku od Orlíka a padá do mdlob. Valérie se promění v hustý oblak kouře, který se přemísťuje na svatbu statkáře a Valériiny přítelkyně z dětství Hedviky. V davu propukne panika, Tchoř ve městě rdousí všechnu drůbež, lidé mají strach ze slepičího moru. Manželé se odeberou na lože, v tu chvíli se zdvihá tmavá postava, která se přísaje k nevěstinu rameni – Elza takto získává své mládí. Valérie vše pozoruje.

PŘESTÁVKA

V noci u potoka v zahradách Valérie nachází spoutaného Orlíka. Jdou spolu zpět do domu, tam nacházejí oběšeného misionáře. Doma se místo babičky objeví záhadná mladá žena, která tvrdí, že je Valériinou sestřenicí. Valérie ví moc dobře, že to je proměněná babička. Elza podpálí půdu, ale Valérie díky Orlíkovi těsně unikne plamenům ohně. Tchoř se mezitím ve sklepení svíjí v křečích – je neobyčejně slabý. Vtom přichází Valérie, která hodlá v přesvědčení, že Tchoř je jejím otcem, obětovat svůj život. Ve chvíli, kdy se Tchoř chystá zneuctit svou dceru, přichází Elza. Valérie se probouzí ve sklepení, vedle ní obživne i Gracián, jehož dívka vyvede ven ze sklepení. Valérie nachází útěchu u své přítelkyně Hedviky. Druhý den potkává na náměstí Graciána, ten vyburcuje dav a hodlá Valerii upálit za čarodějnictví. Valérie díky kuličce opět uniká z plamenů. Tchoř se po spolknutí kuličky stává zvířetem. Na druhý den ráno se Valérie probudí a opět spatřuje babičku v její dřívější podobě, která se chová jako by se nic nepříhodilo. Valérie obdrží dopis od Orlíka, chce se za ním vydat. Tchoř je ve své zvířecí podobě zastřelen kočím Ondřejem a umírá. Babičce se velmi přitíží, poprvé poví Valerii o všem skutečnou pravdu. Na samém konci se shledá Orlík s Valérií se svými rodiči.

MÁ UBOHÁ PŘÍTELKYNĚ,

to, čeho jsem se nejmíc obával, stalo se skutkem. Proč jste mne neuposlechla a proč jste nezůstala se mnou. Škoda, že nemám po ruce zbraň. Byl bych zabil netvora, který se odvážil přijmout vaši oběť. Představte si, jak mně bylo, když jsem se díval otvorem tam dolů, kde se hrálo o váš život, a když jsem vám nemohl pomoci. Měla jste zůstat se mnou. Vrah by byl posel jako nejhorší zdechlina a mohli jsme být šťastni. Touha, kterou po vás má, pomátla natolik jeho bídný rozum, že vás pokládá za svou dceru. Byly doby, kdy mne pokládala za svého syna a kdy by mne byl rád zhanobil právě tak jako vás, přestože jsem se nenarodil dívkou. Historie tohoto tyрана je právě tak jednoduchá jako zapletená a mám dojem, že jí teď už dobře rozumím. Tchoř je zvrhlý stařec, který se naneštěstí vyučil v mládí mnoha vědám, které nyní zneužívá. Kuličky ve vašich náušnicích jsou jeho staré dílo. Naplnil je esencí, kterou se mu podařilo získat při věčných pokusech, jimž se jako mladík věnoval. Řeknu vám, proč jsme sem přišli. Maje už dávno vrtošivou paměť, zapomněl většinu z toho, co se kdysi naučil. Stařec, jak víte, si prodlužuje život a žádost smyslu požíváním slepičí krve. Přestože může čas od času pomoci na nohy svým smyslům a vybičovat v sobě chorobnou vilnost, která mu neomezeně poroučí, jeho mozek je dávno sešlý a nic jej nezachrání. Jednoho dne si vzpomněl na elixír, jež se mu kdysi podařilo vyrobit a ukrýt v náušnicích, a touha mít jej opět ve svých rukou ho vedla sem do tohoto domu, který mu kdysi patřil. Podzemní místnost byla kdysi jeho laboratoří, v níž dělal pokusy se slepičí krví. Dnes je to truchlivá hrobka, o tom není pochyby. V den, kdy jste nás poprvé spatřila, číhali jsme celé odpoledne v kurníku, uvidíme-li někoho, kdo nosí starcovy náušnice. Spatřili jsme je ve vašich uších, když jste se vracela z procházky.

Pak již stačilo vyčkat na váš spánek a oloupit vás. Avšak ve chvíli, kdy měl Tchoř vaše náušnice a kdy se přesvědčil, že jejich tajemství je na svém místě, přestal se o ně zajímat a přenesl všechny svůj zájem na vás. Ostatní víte. Není tedy, jak by to chtěla jeho slabomyslnost, ani vašim, ani mým otcem. Je mi hořko. Teď když jste prodloužila jeho život, když zneuctil svými ústy vaši krásu a když vás možná nakazil svou žádostivostí jako všechny ženy, s nimiž se kdy setkal ve svém zločinném životě, nemám odvahy věřit, že si získám vaši lásku. Proč jsem s ním chodil po světě? Proč jsem se dávno proti němu nevzbouřil? Jen ze soucitu a ze zvyku. Ostatně což mne nevychovával dost dlouho? Což bylo tak lehké odolávat jeho vyhrůžkám a jeho slibům? Dnes, kdy mě připravil o vás, nepojí mne s ním už žádné pouto kromě nenávisť. Musil bych si zoufat, kdybych měl být svědkem, jak nabývá den ze dne nad vámi větší moci. Proto jsem se rozhodl utéci co nejdále odtud. Chtěl jsem být vašim ochráncem, přítelem a chotěm. Dnes, jak se zdá, nepřijala byste ode mne už ani rady. Pokusím se daleko odtud žít se prací a třeba i jako největší chudás. Odpusťte mi, že nemám síly k naději ani k dobrovolné smrti. Jsem příliš mlád, než abych věřil, že budu na vás moci působiti k vašemu dobru. To, co jsem viděl, drásá mi srdce. Nikdy se v něm nezacelí ta rána. Kdyby nebylo pozdě, byl bych vám nabídl, abychom odešli spolu daleko odtud a abychom se tak dlouho chránili vrátit se na tato místa, dokud nepominou kouzla, v jejichž prstech nejsme ničím. Kéž můj odchod přivede k ostražitosti vaši mysl a kéž se nedáte již podruhé svést svým soucitem anebo svými nutkavými myšlenkami k činu, který by vám mohl být osudný. Sbohem, Valérie, neodvažuji se říci na shledanou, neboť by to znamenalo rozdrásat znovu nadějí svou mysl. Buďte silnější než já. Buďte silnější, než jste dosud byla.

Vzpomeňte, že Orlík vás zbožňuje a miluje z celého svého srdce.

EPILOG

Ručičky zatočily dalším bytím. Sedm kruhů se protočilo v celém cyklu života a nyní hodiny zvěstují konec. Je tedy na čase, abys šel svou vlastní cestou a rozhodl se sám, necháš-li se vést křídly tvého anděla anebo jestli tě zláká vzpírat se přirozenosti. Odpusť sám sobě, odpusť ostatním, nech se rozpouštět odpuštěním a nech slunce zazářit do tvého nitra. Dnes přehlušilo světlo temnotu. Rozpustily se stíny a běloskvoucí čistota zvítězila. Jedna fáze končí, ale jen čas ukáže, co se stane až přijde další noc. Bylo toho řečeno mnoho, a ještě více zůstalo jen v našich myslích, jelikož právě tam dřímá všechna naše fantazie. Nyní ovšem zbývá říci jedině.

Dobrou noc.

Marie H.

